

spørgsmaalet. Jeg skal dertil svare, at mit Synspunkt er det samme nu som det, jeg tidligere tydelig og klart har udtalt her i Tinget; jeg ser saaledes paa det — og det er utvivlsomt ogsaa rigtigt —, at Færøerne er et Amt i Danmark, det er deres statsretlige Stilling, og jeg mener, at denne statsretlige Stilling maa opretholdes. Jeg tror ikke, den høje Rigsdag noget Øjeblik tænker paa at give nogen Del af Lovgivningsmyndigheden i Danmark fra sig.

Hvad de forskellige andre Spørgsmaal, som det ærede Medlem har rettet til mig, angaar, vil Ministeren for offentlige Arbejder svare ham angaaende Havneanlægget. Hvad Vejanlægene angaar, er der bevilget Penge til adskillige Veje. En meget stor Bevilling blev givet for faa Aar siden, fordi man var bange for, at der skulde blive stor Arbejdsløshed deroppe. Det har vist sig, at dette under Krigen saa lidt har været Tilfældet, at det ikke har været muligt at faa Vejarbejdet fremmet, fordi der ingen Arbejdere var at faa deroppe. Fra Statsmagtens Side vil der ikke være noget som helst til Hinder for at yde de ønskede Tilskud, der altsaa delvis er bevilgede, til denne Sag, som er overordentlig vigtig for Færø Amt, og som Staten ved tidligere givne Bevillinger har vist, at den føler sig forpligtet til at støtte, og som den ganske sikkert ogsaa vil vise sin Interesse for fremtidig ved at give ønskede Bevillinger, hvad enten Ønskerne er fremme nu, eller de senere maatte komme frem.

Hvad angaar Læge- og Sygehusforholdene paa Færøerne, vil jeg gerne referere følgende: Justitsministeriet har foranlediget, at Formanden for Sundhedsstyrelsen, Konsulent i Hygiejne, Professor Fredericia, Kontorchef Lundbye og Professor Knud Faber i Sommer rejste til Færøerne for at undersøge Sundhedsforholdene deroppe. Desværre er der derved kommet frem talende Eksempler paa, hvor daarlige Forholdene i mange Henseender er paa Færøerne, og i hvor høj Grad vi hernede trænger til at skænke færøske Forhold større Interesse. I den sidste Tid er der ganske vist skrevet en Del i danske Blade om færøske Forhold, men det er Politik og Bebrejdelser mod et enkelt Parti paa Færøerne og lignende, man fører frem. Det, vi trænger til at lægge for Dagen, er en virkelig Interesse for Færøernes økonomiske og kulturelle Forhold, saa vi gør hvad vi kan, for at opbølge dem.

Der er vistnok ikke mange hernede, der

aner, hvor daarlige Sygehusforholdene er paa Færøerne. Der er i det hele der kun tre Sygehuse. De støttes ikke fra Statens Side. De er alle selvejende Institutioner. Betalingen pr. Sygedag er derfor forholdsvis høj. Medlemmerne af statsanerkendte Sygekasser faar ingen Moderation, et Forhold, der er ganske ødelæggende for Sygekasserne. Og der bliver kun meget faa Midler til Vedligeholdelse af Bygninger og Materiel, ingen til Nybygninger. Med disse Ord citerer jeg, hvad de af mig før navngivne Herrer skriver. De skriver videre, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse maaske maa oplæse: „I Thorshavn, hvor Forholdene burde være bedst, hvis Sygehus burde være Modersygehuset, til hvilket Patienter med alvorlige kirurgiske Lidelser af en saadan Art, at de ikke kræver uopholdig Operation paa de mindre Sygehuse, kunde henvises, var Bygningerne saa smaa, forfaldne og utilstrækkelige, at det maa anses for at være ikke alene upassende, men ganske uforsvarligt for en By af Thorshavns Størrelse og Betydning“. Dette er imidlertid heldigvis ogsaa indset. Der er udarbejdet Planer om et nyt Sygehus, og dertil bør der fra den danske Stats Side uden Karrighed ydes Bidrag.

Det andet Sygehus ligger i Klaksvig; det er opført i 1896—97. „Det er en uanselig Træbygning med murede Gavle i eet Stokværk med nogle Værelser paa Loftet. Disse er beregnede for Sygeplejerske og 2 Piger, samt 2 smaa Værelser à to Senge for epidemiske Patienter. Adgangen hertil er en smal Trappe, ad hvilken en Patient ikke kan bæres op. Faren i Tilfælde af Ildebrand er saaledes meget stor“. Altsaa, Epidemifdelingen er to Senge paa et Loft, hvortil der fører en Stige, som er saa ringe, at man ikke en Gang kan bære Patienterne derop, men de maa kravle derop og saa ligge i en af de Senge. „Huset er meget forfaldet, men skal være tæt“. Gulvene i de to Stuer i Stueetagen er belagte med Linoleum. „Sengene er elendige“, skriver Kommissionen, „men der skal være indkøbt nye“ — det er dog en formildende Omstændighed. „Selv med de færøske Forhold for Øje er Bygningens Kvalitet særdeles ringe, men Hovedmangel er den, at der er for lidt Plads, og at der ganske mangler en Epidemifdeling, som kan isoleres fra de andre Stuer, idet Anvendelsen af de to Loftsværelser hertil maa anses for ganske uforsvarlig. I et særdeles tarveligt Udhus findes 1 Celle med Trævægge for en sindssyg, med Indgang